

32002L0003

L 67/14

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

9.3.2002

**DIRECTIVA 2002/3/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 12 februarie 2002
privind ozonul din aerul înconjurător**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾, având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere la 10 decembrie 2001,

întrucât:

- (1) Pe baza principiilor consacrate la articolul 174 din tratat, al cincilea Program de acțiune pentru mediu, aprobat prin Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 1 februarie 1993, privind un program al Comunității Europene de politici și acțiuni în domeniul mediului și al dezvoltării durabile ⁽⁵⁾ și completat prin Decizia 2179/98/CE ⁽⁶⁾, preconizează, în special, modificări aduse legislației existente privind poluanții atmosferici. Acest program recomandă stabilirea de obiective pe termen lung privind calitatea aerului.
- (2) În temeiul articolului 4 alineatul (5) din Directiva 96/62/CE a Consiliului din 27 septembrie 1996 privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător ⁽⁷⁾, Consiliul urmează să adopte articolele legislative prevăzute la alineatul (1) și dispozițiile prevăzute la alineatele (3) și (4) din articolul menționat.
- (3) Este important să se asigure protecția eficientă împotriva efectelor dăunătoare asupra sănătății umane ca urmare a expunerii la ozon. Este necesar ca efectele nocive ale ozonului asupra vegetației, ecosistemelor și mediului în ansamblu să fie reduse cât mai mult posibil. Caracterul transfrontalier al poluării cu ozon impune adoptarea de măsuri la nivel comunitar.

(4) Directiva 96/62/CE prevede ca pragurile numerice să se bazeze pe rezultatele activității desfășurate de grupurile științifice internaționale care sunt active în domeniu. Comisia trebuie să ia în considerare cele mai recente date obținute prin cercetare științifică în domeniile epidemiologice și ecologice vizate și cele mai recente progrese înregistrate în domeniul metrologiei în vederea reexaminării elementelor pe care se bazează astfel de praguri.

(5) Directiva 96/62/CE impune stabilirea de valori limită și/sau țintă pentru ozon. Având în vedere caracterul transfrontalier al poluării cu ozon, este necesară stabilirea de valori țintă la nivel comunitar pentru protecția sănătății umane și pentru protecția vegetației. Este necesar ca aceste valori țintă să reflecte obiectivele intermediare generate din strategia comunitară integrată pentru combaterea acidifierii și a ozonului de la nivelul solului, care constituie, de asemenea, baza Directivei 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici ⁽⁸⁾.

(6) În conformitate cu Directiva 96/62/CE, ar trebui puse în aplicare planuri și programe pentru zonele și aglomerațiile în care concentrațiile de ozon depășesc valorile țintă, pentru a garanta că valorile țintă sunt respectate în cea mai mare măsură posibilă până la data precizată. Este necesar ca astfel de planuri și programe să vizeze, în mare parte, măsurile de control care urmează să fie puse în aplicare în conformitate cu legislația comunitară relevantă.

(7) Este necesar ca obiectivele pe termen lung să fie stabilite cu scopul de a asigura protecția eficientă a sănătății umane, precum și protecția mediului. Este necesar ca obiectivele pe termen lung să aibă în vedere strategia de reducere a ozonului și a acidifierii, precum și scopul acestuia de a reduce discrepanța dintre nivelurile actuale de ozon și obiectivele pe termen lung.

(8) Este necesar ca măsurările să fie obligatorii în zonele în care obiectivele pe termen lung nu sunt respectate. Numărul impus de puncte fixe de prelevare poate fi redus prin utilizarea unor mijloace suplimentare de evaluare.

(9) Este necesară stabilirea unui prag de alertă pentru ozon în vederea protecției populației. Este necesară stabilirea unui prag de informare, pentru a proteja categoriile sensibile de populație. Este necesară informarea periodică a publicului în ceea ce privește concentrația de ozon în aerul înconjurător.

⁽¹⁾ JO C 56 E, 29.2.2000, p. 40 și

JO C 29 E, 30.1.2001, p. 291.

⁽²⁾ JO C 51, 23.2.2000, p. 11.

⁽³⁾ JO C 317, 6.11.2000, p. 35.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 15 martie 2000 (JO C 377, 29.12.2000, p. 154), poziția comună a Consiliului din 8 martie 2001 (JO C 126, 26.4.2001, p. 1) și decizia Parlamentului European din 13 iunie 2001 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 17 ianuarie 2002 și decizia Consiliului din 19 decembrie 2001.

⁽⁵⁾ JO C 138, 17.5.1993, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 275, 10.10.1998, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 296, 21.11.1996, p. 55.

⁽⁸⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 22.

- (10) Este necesar să fie elaborate planuri de acțiune pe termen scurt în cazurile în care se poate reduce semnificativ riscul de depășire a pragului de alertă. Este necesară investigarea și evaluarea potențialului de reducere a riscului, duratei și gravității depășirilor pragurilor stabilite. Nu sunt necesare măsuri pe plan local în cazul în care, prin analiza beneficiilor și a costurilor, se demonstrează că acestea ar fi disproportionale.
- (11) Caracterul transfrontalier al poluării cu ozon poate impune o anumită coordonare între statele membre învecinate pentru elaborarea și punerea în aplicare a planurilor, programelor și planurilor de acțiune pe termen scurt, precum și pentru informarea publicului. Este necesar ca statele membre să inițieze cooperarea cu țări terțe după caz, punând accent pe implicarea timpurie a țărilor candidate la aderare.
- (12) Ca bază pentru rapoartele periodice, este necesar ca informații privind concentrațiile măsurate să fie prezentate Comisiei.
- (13) Este necesară revizuirea dispozițiilor prezentei directive de către Comisie, având în vedere cele mai recente cercetări științifice privind, în special, efectele ozonului asupra sănătății umane și asupra mediului. Este necesar ca raportul Comisiei să fie prezentat ca parte integrantă a unei strategii privind calitatea aerului, elaborată pentru a revizui și a propune obiective comunitare de calitate a aerului și pentru a dezvolta strategiile de punere în aplicare în vederea asigurării atingerii obiectivelor în cauză. În acest context, este necesar ca raportul să ia în considerare posibilitatea de a atinge obiectivele pe termen lung într-o perioadă specificată.
- (14) Este necesar ca măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (15) Deoarece obiectivele acțiunii propuse pentru a asigura protecția eficientă împotriva efectelor dăunătoare ale ozonului asupra sănătății umane și pentru a reduce efectul nociv al ozonului asupra vegetației, ecosistemelor și a mediului în ansamblul său nu pot fi atinse într-un mod satisfăcător de către statele membre dat fiind caracterul transfrontalier al poluării cu ozon și, în consecință, pot fi mai bine îndeplinite la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității în conformitate cu articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, directiva nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele menționate.
- (16) Directiva 92/72/CEE din 21 septembrie 1992 privind poluarea aerului cu ozon ⁽²⁾ ar trebui abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

Scopul prezentei directive este:

- de a stabili obiective pe termen lung, valori țintă, un prag de alertă și un prag de informare pentru concentrațiile de ozon din aerul înconjurător în cadrul Comunității, elaborate pentru a evita, a preveni sau a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane și asupra mediului în ansamblul său;
- de a garanta că se utilizează metode și criterii comune pentru evaluarea concentrațiilor de ozon și, după caz, de precursori de ozon (oxizi de azot și compuși organici volatili) în aerul înconjurător din statele membre;
- de a garanta că se obțin informații adecvate privind nivelurile de ozon din aerul înconjurător și că aceste informații sunt puse la dispoziția publicului;
- de a garanta menținerea și, în cazurile în care este necesar, îmbunătățirea calității aerului înconjurător, din punctul de vedere al nivelului de ozon;
- de a promova cooperarea mai intensă între statele membre în ceea ce privește reducerea nivelurilor de ozon, utilizarea potențialului măsurilor transfrontaliere și acordul asupra acestor măsuri.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- „aer înconjurător” înseamnă aerul exterior din troposferă, cu excepția locurilor de muncă;
- „poluant” înseamnă orice substanță introdusă direct sau indirect de către om în aerul înconjurător și care poate produce efecte dăunătoare asupra sănătății umane și/sau mediului în ansamblul său;
- „substanțe precursor de ozon” înseamnă substanțe care contribuie la formarea ozonului de la nivelul solului, unele dintre acestea fiind enumerate în anexa VI;
- „nivel” înseamnă concentrația unui poluant în aerul înconjurător sau depunerea acestuia pe suprafețe într-un interval de timp dat;
- „evaluare” înseamnă orice metodă utilizată pentru a măsura, calcula, preconiza sau estima nivelul unui poluant în aerul înconjurător;
- „măsurări fixe” înseamnă măsurările efectuate în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) din Directiva 96/62/CE;
- „zonă” înseamnă o parte a teritoriului unui stat membru, delimitată de către acesta;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO L 297, 13.10.1992, p. 1.

8. „aglomerație” înseamnă o zonă cu o concentrație a populației mai mare de 250 000 locuitori sau, în cazurile în care concentrația populației este de 250 000 locuitori sau mai mică, cu o densitate a populației pe km² care, pentru acel stat membru, justifică nevoia de a evalua și a gestiona calitatea aerului înconjurător;
9. „valoare țintă” înseamnă un nivel stabilit cu scopul, pe termen lung, de a evita efectele dăunătoare asupra sănătății umane și/sau asupra mediului în ansamblul său, care trebuie atins într-o perioadă dată, atunci când este posibil;
10. „obiectiv pe termen lung” înseamnă o concentrație de ozon în aerul înconjurător sub care, conform cunoștințelor științifice actuale, nu este probabilă producerea de efecte nocive directe asupra sănătății umane și/sau asupra mediului în ansamblu. Acest obiectiv trebuie să fie atins pe termen lung, cu excepția cazurilor în care nu poate fi atins prin măsuri corespunzătoare, în vederea asigurării unei protecții eficiente a sănătății umane și a mediului;
11. „prag de alertă” înseamnă un nivel deasupra căruia intervin riscuri pentru sănătatea umană ca urmare a expunerii de scurtă durată pentru întreaga populație și la atingerea căruia statele membre iau măsuri imediate în conformitate cu articolele 6 și 7;
12. „prag de informare” înseamnă un nivel deasupra căruia intervin riscuri pentru sănătatea umană ca urmare a expunerii de scurtă durată pentru categoriile deosebit de sensibile de populație și la atingerea căruia este necesară informarea actualizată;
13. „compuși organici volatili” (COV) înseamnă toți compușii organici din surse antropice și biogene, diferiți de metan, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot în prezența luminii solare.

Articolul 3

Valori țintă

- (1) Valorile țintă pentru anul 2010 în ceea ce privește concentrațiile de ozon din aerul înconjurător sunt cele stabilite în secțiunea II din anexa I.
- (2) Statele membre elaborează o listă a zonelor și a aglomerațiilor în care nivelurile de ozon din aerul înconjurător, evaluate în conformitate cu articolul 9, sunt mai mari decât valorile țintă prevăzute la alineatul (1).
- (3) Pentru zonele și aglomerațiile menționate la alineatul (2), statele membre iau măsuri în conformitate cu dispozițiile Directivei 2001/81/CE pentru a garanta că se elaborează și se pune în aplicare un plan sau un program în vederea atingerii valorii țintă, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu se poate realiza prin măsuri corespunzătoare, începând de la data precizată în secțiunea II din anexa I.

În cazul în care, în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Directiva 96/62/CE, planurile sau programele trebuie să se elaboreze sau să se pună în aplicare și pentru alți poluanți în afară de ozon, după caz, statele membre elaborează și pun în aplicare planuri sau programe integrate care să reglementeze toți poluanții în cauză.

- (4) Planurile sau programele prevăzute la alineatul (3) cuprind cel puțin informațiile enumerate în anexa IV la Directiva 96/62/CE și

sunt puse la dispoziția publicului și a organizațiilor corespunzătoare, cum sunt organizațiile ecologice, organizațiile consumatorilor, organizațiile care reprezintă interesele categoriilor sensibile de populație, precum și alte organisme relevante privind protecția sănătății.

Articolul 4

Obiective pe termen lung

- (1) Obiectivele pe termen lung în ceea ce privește concentrațiile de ozon din aerul înconjurător sunt cele stabilite în secțiunea III din anexa I.
- (2) Statele membre elaborează o listă a zonelor și a aglomerațiilor în care nivelurile de ozon din aerul înconjurător, evaluate în conformitate cu articolul 9, sunt mai mari decât obiectivele pe termen lung prevăzute la alineatul (1), dar mai mici sau egale cu valorile țintă stabilite în secțiunea II din anexa I. Pentru aceste zone și aglomerații, statele membre elaborează și pun în aplicare măsuri rentabile pentru atingerea obiectivelor pe termen lung. Măsurile luate sunt conforme cel puțin cu toate planurile și programele prevăzute la articolul 3 alineatul (3). De asemenea, acestea se bazează pe măsuri luate în temeiul dispozițiilor Directivei 2001/81/CE și al altor acte relevante din legislația UE prezentă sau viitoare.
- (3) Progresul Comunității în sensul atingerii obiectivelor pe termen lung este revizuit în mod succesiv, ca parte a procesului instituit la articolul 11 și în legătură cu Directiva 2001/81/CE, folosind anul 2020 ca reper și ținând seama de progresul realizat în sensul atingerii plafoanelor naționale de emisie instituite prin directiva menționată.

Articolul 5

Cerințe în zonele și aglomerațiile în care nivelurile de ozon respectă obiectivele pe termen lung

Statele membre elaborează o listă a zonelor și a aglomerațiilor în care nivelurile de ozon respectă obiectivele pe termen lung. În măsura în care unii factori, cum sunt caracterul transfrontalier al poluării cu ozon și condițiile meteorologice, permit acest lucru, statele membre mențin nivelurile de ozon din acele zone și aglomerații sub nivelul obiectivelor pe termen lung și, prin măsuri corespunzătoare, conservă cea mai bună calitate a aerului înconjurător, compatibilă cu dezvoltarea durabilă și cu un nivel înalt al protecției mediului și a sănătății umane.

Articolul 6

Informarea publicului

- (1) Statele membre întreprind pașii corespunzători pentru:
 - (a) a garanta că informațiile actualizate privind concentrațiile de ozon din aerul înconjurător sunt puse periodic la dispoziția publicului, precum și a organizațiilor corespunzătoare, cum sunt organizațiile ecologice, organizațiile consumatorilor, organizațiile care reprezintă interesele categoriilor sensibile de populație, precum și alte organisme relevante privind protecția sănătății.

Aceste informații se actualizează cel puțin zilnic și, atunci când este necesar și posibil, o dată pe oră.

Astfel de informații indică cel puțin toate depășirile concentrațiilor prevăzute în obiectivul pe termen lung pentru protecția sănătății, pentru pragul de informare și pragul de alertă în intervalul de timp relevant pentru care se stabilește o medie a acestor concentrații. De asemenea, este necesar ca informațiile să cuprindă o scurtă evaluare privind efectele asupra sănătății.

Pragul de informare și pragul de alertă pentru concentrațiile de ozon din aerul înconjurător sunt indicate în secțiunea I din anexa II;

- (b) a pune la dispoziția publicului și a organizațiilor corespunzătoare, cum ar fi organizațiile ecologice, organizațiile consumatorilor, organizațiile care reprezintă interesele categoriilor sensibile de populație, precum și a altor organisme relevante privind protecția sănătății, rapoarte anuale detaliate în care se indică cel puțin, în cazul sănătății umane, toate depășirile concentrațiilor prevăzute în valoarea țintă și în obiectivul pe termen lung, pragul de informare și pragul de alertă în intervalul de timp relevant pentru care se calculează media acestor concentrații și, în cazul vegetației, orice depășire a valorii țintă și a obiectivului pe termen lung, însoțită, după caz, de o scurtă evaluare a efectelor acestor depășiri. După caz, rapoartele mai pot cuprinde informații suplimentare și evaluări privind protecția pădurilor, după cum se specifică în secțiunea I din anexa III. De asemenea, rapoartele pot include informații privind substanțele precursore relevante, în măsura în care acestea nu sunt reglementate de legislația comunitară existentă;
- (c) a asigura că informațiile privind depășirile reale sau anticipate ale pragului de alertă sunt furnizate în timp util instituțiilor de protecție a sănătății și populației.

Informațiile și rapoartele menționate anterior se publică prin mijloacele adecvate, după caz, de exemplu prin intermediul mijloacelor audio-vizuale, al presei sau al altor publicații, prin ecrane informative sau servicii în rețele de calculatoare, cum este Internetul.

(2) Detaliile furnizate publicului în conformitate cu articolul 10 din Directiva 96/62/CE, la depășirea unuia dintre cele două praguri, cuprind elementele enumerate în secțiunea II din anexa II. În cazul în care este posibil, statele membre întreprind, de asemenea, acțiuni pentru a furniza aceste informații în cazurile în care se anticipează o depășire a pragului de informare sau a pragului de alertă.

(3) Informațiile furnizate în temeiul alineatelor (1) și (2) sunt clare, inteligibile și accesibile.

Articolul 7

Planuri de acțiune pe termen scurt

(1) În conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva 96/62/CE, statele membre elaborează planuri de acțiune, la nivelurile administrative corespunzătoare, prin care se indică măsurile specifice care trebuie luate pe termen scurt, luând în considerare condițiile locale speciale, pentru zonele în care există riscul de depășire a pragului de alertă, în cazul în care există o posibilitate semnificativă de a reduce acel risc sau de a reduce durata sau gravitatea oricărei depășiri a pragului de alertă. În cazul în care se

dovedește că nu există o posibilitate semnificativă de a reduce riscul, durata sau gravitatea oricărei depășiri în zonele vizate, statele membre sunt scutite de la aplicarea dispozițiilor articolului 7 alineatul (3) din Directiva 96/62/CE. Statelor membre le revine sarcina de a stabili dacă există o posibilitate semnificativă de a reduce riscul, durata sau gravitatea oricărei depășiri, având în vedere condițiile geografice, meteorologice și economice de la nivel național.

(2) Statele membre au responsabilitatea de a elabora planuri de acțiune pe termen scurt, inclusiv nivelurile de declanșare pentru acțiuni specifice. În funcție de fiecare caz particular, planurile pot prevedea măsuri treptate, rentabile, pentru controlul și, după caz, reducerea sau suspendarea anumitor activități, inclusiv a traficului autovehiculelor, care contribuie la emisii al căror rezultat este depășirea pragului de alertă. Aceste planuri de acțiune pot cuprinde, de asemenea, măsuri eficiente privind utilizarea instalațiilor sau a produselor industriale.

(3) La elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de acțiune pe termen scurt, statele membre iau în considerare exemple de măsurări (a căror eficiență a fost evaluată), care este necesar să fie incluse în orientările prevăzute la articolul 12.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului și a organizațiilor corespunzătoare, cum sunt organizațiile ecologice, organizațiile consumatorilor, organizațiile care reprezintă interesele categoriilor sensibile de populație, precum și a altor organisme relevante privind protecția sănătății, atât rezultatele investigațiilor lor, cât și conținutul planurilor de acțiune specifice pe termen scurt, precum și informațiile privind punerea în aplicare a acestor planuri.

Articolul 8

Poluarea transfrontalieră

(1) În cazul în care depășirea valorilor țintă sau a obiectivelor pe termen lung pentru concentrațiile de ozon se datorează în mare măsură emisiilor de precursori din alte state membre, statele membre în cauză cooperează, după caz, pentru elaborarea unor planuri și programe comune în vederea atingerii valorilor țintă sau a obiectivelor pe termen lung, cu excepția situațiilor în care acest lucru nu poate fi realizat prin măsuri corespunzătoare. Comisia oferă asistență statelor membre în aceste eforturi. La îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 11, Comisia, luând în considerare Directiva 2001/81/CE, în special articolul 9, analizează dacă este necesar să fie luate acțiuni suplimentare la nivel comunitar pentru a reduce emisiile de precursori care provoacă poluarea transfrontalieră cu ozon.

(2) În cazul în care este necesar în conformitate cu articolul 7, statele membre elaborează și pun în aplicare planuri comune de acțiune pe termen scurt care să reglementeze zone învecinate din diferite state membre. Statele membre garantează că zonele învecinate din diferitele state membre care au elaborat planuri de acțiune pe termen scurt primesc toate informațiile corespunzătoare.

(3) În cazul în care depășirile pragului de informare sau ale pragului de alertă se produc în zone foarte apropiate de frontierele naționale, este necesară furnizarea de informații, cât mai curând posibil, autorităților competente din statele membre învecinate în cauză, pentru a facilita informarea publicului din acele state.

(4) La elaborarea planurilor și a programelor prevăzute la alineatele (1) și (2) și la informarea publicului în conformitate cu alineatul (3), statele membre, după caz, urmăresc cooperarea cu țările terțe, punând în special accentul pe cooperarea cu statele candidate la aderare.

Articolul 9

Evaluarea concentrațiilor de ozon și de substanțe precursorare în aerul înconjurător

(1) În zonele și aglomerațiile în care, pe parcursul oricăruia dintre cei cinci ani anteriori efectuării măsurărilor, concentrațiile de ozon au depășit un obiectiv pe termen lung, este obligatorie efectuarea de măsurări fixe în mod continuu.

În cazul în care sunt disponibile date pentru o perioadă mai scurtă de cinci ani, statele membre pot, în scopul determinării depășirilor, să combine campaniile de măsurare de scurtă durată efectuate în momente și amplasamente care ar putea fi tipice pentru cele mai înalte niveluri de poluare cu rezultatele obținute din inventarele de emisii și din modelizare.

În anexa IV sunt stabilite criteriile de determinare a localizării punctelor de prelevare pentru măsurarea nivelului de ozon.

În secțiunea I din anexa V este stabilit numărul minim de puncte fixe de prelevare pentru măsurarea în mod continuu a concentrației de ozon, în fiecare zonă sau aglomerație în care măsurarea este singura sursă de informație pentru evaluarea calității aerului.

Măsurările dioxidului de azot se efectuează, de asemenea, în cel puțin 50 % din punctele de prelevare pentru ozon impuse în secțiunea I din anexa V. Măsurarea dioxidului de azot se realizează continuu, cu excepția stațiilor de fond rural, astfel cum sunt definite în secțiunea I din anexa IV, stații în care se pot utiliza alte metode de măsurare.

Pentru zonele și aglomerațiile în care informațiile din punctele de prelevare pentru măsurări fixe se completează cu informații obținute din modelizare și/sau măsurări orientative, numărul total de puncte de prelevare specificat în secțiunea I din anexa V se poate reduce, cu condiția ca:

- (a) metodele suplimentare să asigure un nivel adecvat de informații pentru evaluarea calității aerului, având în vedere valorile țintă și pragurile de informare și de alertă;
- (b) numărul de puncte de prelevare de instalat și rezoluția spațială a altor tehnici să fie suficiente pentru determinarea concentrației de ozon în conformitate cu obiectivele privind calitatea datelor prevăzute în secțiunea I din anexa VII și să conducă la rezultate de evaluare specificate în secțiunea II din anexa VII;

(c) numărul de puncte de prelevare din fiecare zonă sau aglomerație să reprezinte cel puțin un punct de prelevare la două milioane de locuitori sau un punct de prelevare la 50 000 km², alegându-se varianta care implică numărul mai mare de puncte de prelevare;

(d) fiecare zonă sau aglomerație să conțină cel puțin un punct de prelevare și

(e) dioxidul de azot să fie măsurat în toate punctele de prelevare rămase, cu excepția stațiilor de fond rural.

În acest caz, rezultatele modelizării și/sau măsurărilor orientative se iau în considerare la evaluarea calității aerului în raport cu valorile țintă.

(2) În zonele și aglomerațiile în care, pe parcursul fiecăruia dintre cei cinci ani în care s-a realizat măsurarea, concentrațiile sunt sub nivelul obiectivelor pe termen lung, numărul de stații de măsurare continuă se stabilește în conformitate cu secțiunea II din anexa V.

(3) Fiecare stat membru garantează că pe teritoriul său este instalată și funcționează cel puțin o stație de măsurare care furnizează date privind concentrațiile de substanțe precursorare ale ozonului enumerate în anexa VI. Fiecare stat membru alege numărul și amplasamentul stațiilor în care urmează să fie măsurate substanțele precursorare ale ozonului, ținând cont de obiectivele, metodele și recomandările prevăzute în anexa menționată.

Ca parte a orientărilor elaborate în temeiul articolului 12, se stabilesc linii directe pentru o strategie adecvată de măsurare a substanțelor precursorare ale ozonului, ținând cont de cerințele existente în legislația comunitară și de programul de cooperare privind supravegherea și evaluarea transportului pe distanțe lungi al poluanților atmosferici în Europa (EMEP).

(4) Metodele de referință pentru analiza ozonului se stabilesc în secțiunea I din anexa VIII. Secțiunea II din anexa VIII prevede tehnicile de referință privind modelizarea pentru ozon.

(5) Orice modificări necesare adaptării prezentului articol și a anexelor IV-VIII la progresul științific și tehnic se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 10

Transmiterea informațiilor și a rapoartelor

(1) La transmiterea informațiilor către Comisie, în temeiul articolului 11 din Directiva 96/62/CE, statele membre, de asemenea, pentru prima dată în ceea ce privește anul calendaristic următor datei prevăzute la articolul 15 alineatul (1):

- (a) trimit Comisiei, pentru fiecare an calendaristic până la data de 30 septembrie a anului următor, listele zonelor și aglomerațiilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2), articolul 4 alineatul (2) și articolul 5;

- (b) trimit Comisiei un raport care să ofere o imagine de ansamblu asupra situației în ceea ce privește depășirea valorilor țintă prevăzute în secțiunea II din anexa I. Acest raport oferă o explicație a depășirilor anuale ale valorii țintă pentru protecția sănătății umane. De asemenea, raportul conține planurile și programele prevăzute la articolul 3 alineatul (3). Raportul este trimis în termen de cel mult doi ani de la încheierea perioadei în care s-au observat depășiri ale valorilor țintă pentru ozon;
- (c) informează Comisia la fiecare trei ani cu privire la progresul unui astfel de plan sau program.
- (2) De asemenea, statele membre, pentru prima dată în ceea ce privește anul calendaristic următor datei menționate la articolul 15 alineatul (1):
- (a) pentru fiecare lună din aprilie până în septembrie, în fiecare an, trimit Comisiei, cu titlu provizoriu,
- (i) până la sfârșitul lunii următoare, pentru fiecare zi în care se înregistrează o depășire (sau depășiri) ale pragului de informare și/sau de alertă, următoarele informații: data, totalul orelor pe parcursul cărora s-au înregistrat depășiri, valoarea (valorile) maximă(e) ale ozonului pe oră;
- (ii) până la 31 octombrie, în fiecare an, orice altă informație prevăzută în anexa III;
- (b) pentru fiecare an calendaristic, până la data de 30 septembrie a anului următor, trimit Comisiei informațiile validate specificate în anexa III și concentrațiile medii anuale pentru anul în cauză ale substanțelor precursorale ale ozonului specificate în anexa VI;
- (c) înaintează Comisiei la fiecare trei ani, în cadrul raportului sectorial prevăzut la articolul 4 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ și până la data de 30 septembrie care urmează încheierii fiecărei perioade de trei ani:
- (i) informații care reiau nivelurile de ozon înregistrate sau evaluate, după caz, în zonele și aglomerările prevăzute la articolul 3 alineatul (2), articolul 4 alineatul (2) și articolul 5;
- (ii) informații privind orice măsură luată sau prevăzută în temeiul articolului 4 alineatul (2) și
- (iii) informații despre deciziile privind planurile de acțiune pe termen scurt și despre elaborarea și conținutul acestora, precum și o evaluare a efectelor oricărui astfel de planuri elaborate în conformitate cu articolul 7.
- (3) Comisia:
- (a) garantează că informațiile înaintate în temeiul alineatului (2) litera (a) sunt făcute publice de îndată prin mijloacele corespunzătoare și sunt transmise Agenției Europene de Mediu;
- (b) publică anual o listă a zonelor și a aglomerărilor, înaintată în temeiul alineatului (1) litera (a) și, până la 30 noiembrie în fiecare an, un raport privind situația ozonului pe parcursul verii din anul în cauză și pe parcursul anului calendaristic anterior, cu scopul de a oferi imagini de ansamblu, în format comparabil, asupra situației din fiecare stat membru, având în vedere diferitele condiții meteorologice și poluarea

transfrontalieră, precum și o imagine de ansamblu asupra tuturor depășirilor obiectivului pe termen lung în statele membre;

- (c) verifică periodic punerea în aplicare a planurilor sau programelor înaintate în temeiul alineatului (1) litera (b), examinând progresul acestora și tendințele poluării atmosferice, având în vedere condițiile meteorologice și originea precursorilor ozonului (biogeni sau antropici);
- (d) ia în considerare informațiile furnizate în temeiul alineatelor (1) și (2) la elaborarea rapoartelor triennale privind calitatea aerului înconjurător în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Directiva 96/62/CE;
- (e) asigură schimbul corespunzător de informații și experiență înaintate în conformitate cu alineatul (2) litera (c) punctul (iii) privind elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de acțiune pe termen scurt.
- (4) La îndeplinirea sarcinilor prevăzute la alineatul (3), după caz, Comisia solicită expertiza Agenției Europene de Mediu.
- (5) Data până la care statele membre informează Comisia cu privire la metodele utilizate pentru evaluarea preliminară a calității aerului în temeiul articolului 11 alineatul (1) litera (d) din Directiva 96/62/CE este data de 9 septembrie 2003.

Articolul 11

Revizuirea și raportarea

- (1) Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2004, un raport pe baza experienței acumulate la punerea în aplicare a prezentei directive. Comisia raportează, în special, cu privire la următoarele:
- (a) rezultatele celor mai recente cercetări științifice, având în vedere liniile directoare ale Organizației Mondiale a Sănătății, cu privire la efectele expunerii la ozon asupra mediului și asupra sănătății umane, luând în considerare, în special, categoriile sensibile de populație; se are în vedere elaborarea unor modele mai exacte;
- (b) progresele tehnologice, inclusiv progresul realizat în ceea ce privește metodele de măsurare și alte metode de evaluare a concentrațiilor și a evoluției concentrațiilor de ozon pe întreg teritoriul Europei;
- (c) comparația dintre prognozele modelizate și măsurările reale;
- (d) stabilirea și nivelurile obiectivelor pe termen lung, ale valorilor țintă și ale pragurilor de informare și de alertă;
- (e) rezultatele Programului de cooperare internațională din cadrul Convenției ONU/CEE asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi în ceea ce privește efectele ozonului asupra recoltelor și a vegetației naturale.
- (2) Raportul este prezentat ca parte integrantă a unei strategii privind calitatea aerului, elaborată pentru a revizui și a propune obiectivele comunitare de calitate a aerului și pentru a dezvolta strategii de punere în aplicare care să asigure îndeplinirea acestor obiective. În acest context, raportul ia în considerare:
- (a) posibilitățile pentru reducerea în continuare a emisiilor poluante din toate sursele relevante, ținând seama de fezabilitatea din punct de vedere tehnic și de rentabilitate;

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

- (b) raporturile dintre poluanți și posibilitățile aplicării unor strategii combinate pentru a atinge obiectivul comunitar privind calitatea aerului și obiectivele conexe;
- (c) posibilitatea de a întreprinde acțiuni ulterioare la nivel comunitar pentru a reduce emisiile de precursori;
- (d) progresul înregistrat la punerea în aplicare a valorilor țintă din anexa I, inclusiv a planurilor și programelor elaborate și puse în aplicare în conformitate cu articolele 3 și 4, experiența acumulată din punerea în aplicare a planurilor de acțiune pe termen scurt în temeiul articolului 7 și condițiile prevăzute în anexa IV în care s-a efectuat măsurarea calității aerului;
- (e) posibilitatea de a atinge obiectivele pe termen lung prevăzute în secțiunea III din anexa I într-o perioadă de timp specificată;
- (f) cerințele actuale și viitoare pentru informarea publicului și pentru schimbul de informații dintre statele membre și Comisie;
- (g) raportul dintre prezenta directivă și schimbările anticipate, rezultate în urma măsurilor care trebuie luate de către Comunitate și statele membre în vederea îndeplinirii angajamentelor în ceea ce privește modificările climatice;
- (h) transportul poluării peste frontierele naționale, luând în considerare măsurile luate în țările candidate la aderare.
- (3) Raportul include, de asemenea, o revizuire a dispozițiilor prezentei directive având în vedere rezultatele raportului și este însoțit, după caz, de propuneri de modificare a prezentei directive, acordând o atenție specială efectelor ozonului asupra mediului și asupra sănătății umane, mai ales asupra categoriilor sensibile de populație.

Articolul 12

Linii directoare

- (1) Comisia elaborează orientări pentru punerea în aplicare a prezentei directive până la 9 septembrie 2002. În acest sens, Comisia recurge la expertiza disponibilă a statelor membre, a Agenției Europene de Mediu și a altor organisme specializate, după caz și luând în considerare cerințele existente în legislația comunitară și EMEP.
- (2) Orientările se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2). Astfel de orientări nu au ca efect modificarea valorilor țintă, a obiectivelor pe termen lung, a pragului de alertă sau a pragului de informare, în mod direct sau indirect.

Articolul 13

Comitologie

- (1) Comisia este sprijinită de un comitet instituit prin articolul 12 alineatul (2) din Directiva 96/62/CE.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din directiva menționată.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

- (3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 14

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive. Sancțiunile sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 15

Transpunerea

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 9 septembrie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către state membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 16

Abrogarea

Directiva 92/72/CEE se abrogă de la 9 septembrie 2003.

Articolul 17

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 18

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 februarie 2002.

Pentru Parlamentul European

Președintele

P. COX

Pentru Consiliu

Președintele

J. PIQUÉ I CAMPS

ANEXA I

DEFINIȚII, VALORI ȚINTĂ ȘI OBIECTIVE PE TERMEN LUNG PENTRU OZON

I. Definiții

Toate valorile se exprimă în $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Volumul trebuie să fie standardizat la următoarele condiții de temperatură și presiune: 293 K și 101,3 kPa. Timpul se specifică după ora Europei Centrale.

AOT40 [exprimat în $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \times \text{ore}$] reprezintă suma diferenței dintre concentrațiile pe oră mai mari de $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 părți pe miliard) și $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ pe un interval dat utilizând numai valorile pe 1 oră, măsurate între 8:00 și 20:00 ora Europei Centrale în fiecare zi ⁽¹⁾.

Pentru a fi valabile, datele anuale privind depășirile, utilizate pentru a verifica respectarea valorilor țintă și a obiectivelor pe termen lung de mai jos, trebuie să respecte criteriile stabilite în secțiunea II din anexa III.

II. Valorile țintă pentru ozon

	Parametru	Valoare țintă pentru 2010 ^(a) ⁽¹⁾
1. Valoare țintă pentru protecția sănătății umane	Medie zilnică maximă pe 8 ore ^(b)	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, a nu se depăși mai mult de 25 de zile pe anul calendaristic, cu medie calculată pe trei ani ^(c)
2. Valoare țintă pentru protecția vegetației	AOT40, calculat din valorile pe 1 oră în intervalul mai-iulie	$18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{h}$, cu medie calculată pe cinci ani ^(c)

⁽¹⁾ Aceste valori țintă și depășirile permise se stabilesc fără a aduce atingere rezultatelor studiilor și revizuirii prevăzute la articolul 11, care vor reflecta diferitele situații geografice și climatice din Comunitatea Europeană.

^(a) Respectarea valorilor țintă se evaluează începând cu această valoare. Adică, 2010 va fi primul an ale cărui date aferente se vor utiliza pentru calcularea nivelului de respectare pe parcursul următorilor trei sau cinci ani, după caz.

^(b) Concentrația medie maximă zilnică pe 8 ore se alege prin analizarea mediilor succesive pe 8 ore, calculate pe baza datelor obținute pe oră și actualizate în fiecare oră. Fiecare medie pe 8 ore astfel calculată este atribuită zilei în care se încheie intervalul de 8 ore, adică primul interval de calcul pentru orice zi va fi intervalul începând de la ora 17:00 din ziua precedentă până la ora 01:00 din ziua curentă; ultimul interval de calcul pentru orice zi va fi intervalul dintre orele 16:00 și 24:00 din acea zi.

^(c) În cazul în care mediile pe trei sau cinci ani nu se pot determina pe baza unui set complet și succesiv de date anuale, datele anuale minime necesare pentru verificarea respectării valorilor țintă vor fi următoarele:

- pentru valoarea țintă pentru protecția sănătății umane: date valabile timp de un an;
- pentru valoarea țintă pentru protecția vegetației: date valabile timp de trei ani.

III. Obiectivele pe termen lung pentru ozon

	Parametru	Obiectiv pe termen lung ^(a)
1. Obiectiv pe termen lung pentru protecția sănătății umane	Medie zilnică maximă pe 8 ore pe parcursul unui an calendaristic	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$
2. Obiectiv pe termen lung pentru protecția vegetației	AOT40, calculat din valorile pe 1 oră în intervalul mai-iulie	$6\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{h}$

^(a) Progresul Comunității înspre atingerea obiectivului pe termen lung, considerând anul 2020 ca reper, este analizat ca parte a procesului prevăzut la articolul 11.

⁽¹⁾ Sau timpul corespunzător pentru regiunile ultraperiferice.

ANEXA II

PRAGUL DE INFORMARE ȘI PRAGUL DE ALERTĂ

I. Pragul de informare și pragul de alertă pentru ozon

	Parametru	Prag
Prag de informare	Medie pe 1 oră	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
Prag de alertă	Medie pe 1 oră ^(*)	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

(*) La punerea în aplicare a articolului 7, depășirea pragului se măsoară sau se anticipează pe trei ore consecutive.

II. Minimum de detalii care trebuie furnizate publicului atunci când pragul de informare sau pragul de alertă sunt depășite sau atunci când se anticipează o depășire a acestora

Detaliile care trebuie furnizate publicului pe scară suficient de largă și cât mai curând posibil trebuie să cuprindă:

1. informații privind depășirea (depășirile) constatată (constatate):
 - amplasamentul sau zona în care s-a produs depășirea;
 - tipul de prag depășit (de informare sau de alertă);
 - timpul la care a început și durata depășirii;
 - concentrația medie cea mai mare pe 1 oră și, respectiv, pe 8 ore;
2. previziunile pentru următoarea după-amiază/zi (zile):
 - zona geografică în care se anticipează depășiri ale pragului de informare și/sau de alertă;
 - schimbarea anticipată în ceea ce privește poluarea (ameliorare, stabilizare sau deteriorare);
3. informații privind tipul de populație vizat, posibilele efecte asupra sănătății și conduita recomandată:
 - informații privind grupurile de populație supuse riscului;
 - descrierea simptomelor potențiale;
 - precauții recomandate pentru populația vizată;
 - când sunt disponibile informații suplimentare;
4. informații privind acțiunile preventive de reducere a poluării și/sau a expunerii la poluare:
 - indicarea sectoarelor care constituie surse principale; recomandări pentru acțiuni de reducere a emisiilor.

ANEXA III

Informații înaintate Comisiei de către statele membre și criteriile pentru cumularea datelor și calcularea parametrilor statistici**I. Informații care trebuie înaintate Comisiei**

Următorul tabel prevede tipul și cantitatea de date pe care statele membre trebuie să le înainteze Comisiei:

	Tip de stație	Nivel	Timp de calculare a mediei/de acumulare	Date provizorii pentru fiecare lună din intervalul aprilie-septembrie	Raport pentru fiecare an
Prag de informare	Oricare	180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 oră	— pentru fiecare zi cu depășire(i): data, total ore de depășire, nivel maxim de ozon pe 1 oră și valori aferente ale NO_2 în cazul în care este necesar, — nivel lunar maxim de ozon pe 1 oră	— pentru fiecare zi cu depășire(i): data, total ore de depășire, nivel maxim de ozon pe 1 oră și valori aferente ale NO_2 în cazul în care este necesar
Prag de alertă	Oricare	240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1 oră	— pentru fiecare zi cu depășire(i): data, total ore de depășire, nivel maxim de ozon pe 1 oră și valori aferente ale NO_2 în cazul în care este necesar	— pentru fiecare zi cu depășire(i): data, total ore de depășire, nivel maxim de ozon pe 1 oră și valori aferente ale NO_2 în cazul în care este necesar
Protecția sănătății	Oricare	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	8 ore	— pentru fiecare zi cu depășire(i): data, valoarea maximă pe 8 ore ^(a)	— pentru fiecare zi cu depășire(i): data, valoarea maximă pe 8 ore ^(a)
Protecția vegetației	Suburbană, rurală, de fond rural	AOT40 ^(b) = 6 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{h}$	1 oră, acumulat din mai până în iulie	—	Valoare
Protecția pădurilor	Suburbană, rurală, de fond rural	AOT40 ^(b) = 20 000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \times \text{h}$	1 oră, acumulat din aprilie până în septembrie	—	Valoare
Materiale	Oricare	40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ^(c)	1 an	—	Valoare

^(a) Medie zilnică maximă pe 8 ore [a se vedea secțiunea II din anexa I nota (a)].

^(b) A se vedea definiția AOT40 din secțiunea I din anexa I.

^(c) Valoarea care trebuie revizuită, în temeiul articolului 11 alineatul (3), având în vedere progresul științific.

Ca parte a raportării anuale, trebuie furnizate și următoarele date, în cazul în care toate datele obținute pe oră disponibile privind ozonul, dioxidul de azot și oxizii de azot pentru anul în cauză nu au fost încă transmise în conformitate cu Decizia 97/101/CE a Consiliului ⁽¹⁾:

— pentru ozon, dioxidul de azot, oxizii de azot și sumele de ozon și dioxid de azot (adunate ca părți pe miliard și exprimate în $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ozon), percentila maximă, percentilele 99,9, 98, 50 și media anuală, precum și numărul de date valabile din seriile pe oră,

— percentila maximă, percentilele 98 și 50 și media anuală din seriile de maxime zilnice pe intervale de 8 ore.

Datele înaintate în cadrul rapoartelor lunare sunt considerate provizorii și trebuie să fie actualizate, după caz, cu ocazia furnizării ulterioare de date.

⁽¹⁾ JO L 35, 5.2.1997, p. 14.

II. Criterii pentru cumularea datelor și calcularea parametrilor statistici

Percentilele se calculează utilizând metoda specificată de Directiva 97/101/CE a Consiliului.

Următoarele criterii trebuie utilizate pentru verificarea valabilității la cumularea datelor și la calcularea parametrilor statistici:

Parametru	Proporție necesară de date valabile
valori pe 1 oră	75 % (adică 45 minute)
valori pe 8 ore	75 % din valori (adică 6 ore)
Medie zilnică maximă pe 8 ore calculată din medii pe oră de câte 8 ore succesive	75 % din mediile pe oră calculate pe 8 ore succesive (adică 18 medii pe câte 8 ore pe zi)
AOT40	90 % din valorile pe 1 oră în perioada de timp stabilită pentru calcularea valorii AOT40 ^(e)
Medie anuală	75 % din valorile pe 1 oră pe timpul verii (aprilie-septembrie) și pe timpul iernii (ianuarie-martie, octombrie-decembrie), în mod separat
Număr de depășiri și valori maxime pe lună	90 % din valorile mediei zilnice maxime pe 8 ore (27 valori zilnice disponibile pe lună) 90 % din valorile pe 1 oră din intervalul 8:00-20:00 ora Europei Centrale
Număr de depășiri și valori maxime pe an	cinci din șase luni în timpul verii (aprilie-septembrie)

(e) În cazurile în care nu sunt disponibile toate datele posibile măsurate, se utilizează următorul factor pentru a calcula valorile AOT40:

$$\text{AOT40 [estimat]} = \text{AOT40}_{\text{măsurat}} \times \frac{\text{numărul total posibil de ore}^*}{\text{număr de valori pe oră măsurate}}$$

* fiind numărul de ore din perioada de timp pentru definirea valorii AOT40 (adică 08:00-20:00 CET de la 1 mai până la 31 iulie în fiecare an, pentru protecția vegetației și de la 1 aprilie până la 30 septembrie în fiecare an pentru protecția pădurilor).

ANEXA IV

CRITERII PENTRU CLASIFICAREA ȘI AMPLASAREA PUNCTELOR DE PRELEVARE PENTRU EVALUAREA CONCENTRAȚIILOR DE OZON

Următoarele considerații se aplică măsurărilor fixe:

I. Macroamplasare

Tipul stației	Obiectivele măsurării	Reprezentativitate (*)	Criterii de macroamplasare
Urbană	Protecția sănătății umane: pentru a evalua expunerea populației urbane la ozon, adică atunci când densitatea populației și concentrația de ozon sunt relativ mari și reprezentative pentru expunerea populației în general	Câțiva km ²	Departe de influența emisiilor locale, cum sunt traficul, stațiile de benzină etc.; Spații aerisite în care se pot măsura nivelurile bine amestecate; Amplasamente cum sunt zonele comerciale sau rezidențiale din orașe, parcuri (departe de arbori), străzile mari sau piețele cu trafic foarte redus sau fără trafic, zone deschise caracteristice pentru instalațiile educative, sportive sau recreative
Suburbană	Protecția sănătății umane și a vegetației: pentru a evalua expunerea populației și a vegetației localizate la periferia unei aglomerări, în care apar cele mai mari niveluri de ozon la care este posibil ca populația și vegetația să fie expuse direct sau indirect	Câteva zeci de km ²	La o anumită distanță față de zona cu emisii maxime, pe direcția vântului urmând direcția/direcțiile predominantă(e) a/ale vântului, în condiții favorabile formării ozonului; Acolo unde populația, culturile sensibile sau ecosistemele naturale situate la limita exterioră a unei aglomerări sunt expuse la niveluri ridicate de ozon; După caz, anumite stații suburbane, aflate, de asemenea, în sens opus direcției vântului față de zona cu emisii maxime, pentru a determina nivelurile de ozon de fond regional
Rurală	Protecția sănătății umane și a vegetației: pentru a evalua expunerea populației, a culturilor și a ecosistemelor naturale la concentrațiile de ozon pe scară sub-regională	Niveluri sub-regionale (câțiva km ²)	Stațiile pot fi amplasate în mici așezări și/sau zone cu ecosisteme naturale, păduri sau culturi; Reprezentative pentru ozon, departe de influența emisiilor locale imediate, cum sunt instalațiile industriale și șoselele; În locuri din zone deschise, dar nu pe vârfurile mai înalte ale munților
De fond rural	Protecția vegetației și a sănătății umane: pentru a evalua expunerea culturilor și a ecosistemelor naturale la concentrații de ozon la scară regională, precum și expunerea populației	Niveluri regionale/naționale/continentale (1 000-10 000 km ²)	Stații amplasate în zone cu o densitate mică a populației, de exemplu cu ecosisteme naturale, păduri, departe de zonele urbane și industriale și departe de emisiile locale; A se evita amplasamentele în care există condiții locale sporite de formare a fenomenului de inversiune termică la sol, precum și piscurile munților mai înalți; Amplasamentele costiere cu cicluri diurne de vânt cu caracter local nu sunt recomandate.

(*) De asemenea, în cazul în care este posibil, punctele de prelevare ar trebui să fie reprezentative pentru amplasamentele similare care nu se află în imediata lor vecinătate.

Pentru stațiile rurale și cele de fond rural, ar trebui să se ia în considerare, după caz, coordonarea cu standardele de monitorizare din Regulamentul (CE) nr. 1091/94 al Comisiei (1) privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva poluării atmosferice.

(1) JO L 125, 18.5.1994, p. 1.

II. Microamplasare

Următoarele orientări ar trebui respectate, în măsura în care este posibil:

1. Fluxul din jurul orificiului de admisie al sondei de prelevare nu ar trebui să fie restricționat (liber într-un unghi de cel puțin 270°), fără nici un fel de obstrucții care să afecteze fluxul de aer din apropierea dispozitivului de prelevare, adică departe de clădiri, balcoane, arbori sau alte obstacole la o distanță de două ori mai mare decât înălțimea cu care obstacolul depășește dispozitivul de prelevare.
2. În general, punctul de admisie al sondei de prelevare ar trebui să se afle între 1,5 m (zona de respirație) și 4 m deasupra solului. Este posibil să se aleagă puncte mai înalte pentru stațiile urbane, în anumite condiții, și pentru zonele împădurite.
3. Sonda de admisie ar trebui să fie amplasată departe de surse cum sunt furnalele și coșurile de gaze de incinerare și la peste 10 m de cea mai apropiată șosea, distanța crescând în funcție de intensitatea traficului.
4. Orificiul de evacuare a dispozitivului de prelevare ar trebui poziționat astfel încât să se evite recircularea aerului evacuat înspre orificiul de admisie al dispozitivului de prelevare.

Următorii factori pot fi, de asemenea, luați în considerare:

1. sursele de interferențe;
2. securitatea;
3. accesul;
4. disponibilitatea alimentării cu curent electric și a comunicațiilor telefonice;
5. vizibilitatea amplasamentului în raport cu împrejurimile;
6. siguranța publicului și a operatorilor;
7. oportunitatea amplasării împreună a punctelor de prelevare pentru diferiți poluanți;
8. cerințele de planificare.

III. Documentarea și revizuirea alegerii amplasamentului

Procedurile de alegere a amplasamentului trebuie să fie complet documentate în etapa de clasificare, prin metode cum sunt fotografiile orientate pe puncte cardinale și o hartă detaliată. Amplasamentele trebuie reanalizate periodic, actualizându-se documentația pentru a se garanta îndeplinirea în continuare a condițiilor de selecție.

Această procedură implică o examinare și o interpretare corectă a datelor de monitorizare în contextul proceselor meteorologice și fotochimice care afectează concentrația de ozon măsurată în amplasamentul respectiv.

ANEXA V

CRITERII PENTRU STABILIREA NUMĂRULUI MINIM DE PUNCTE DE PRELEVARE PENTRU MĂSURAREA FIXĂ A CONCENTRAȚIILOR DE OZON

- I. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurări fixe în mod continuu pentru evaluarea calității aerului în vederea respectării valorilor țintă, a obiectivelor pe termen lung și a pragului de informare și de alertă, în cazul în care măsurarea continuă este singura sursă de informații

Populație (× 1 000)	Aglomerări (urbane și suburbane) ^(a)	Alte zone (suburbane și rurale) ^(a)	De fond rural
< 250		1	o stație/50 000 km ² ca densitate medie pentru toate zonele din țară ^(b)
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	o stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	o stație suplimentară la 2 milioane de locuitori	

^(a) Cel puțin o stație în zonele suburbane, când este posibil să se producă cel mai ridicat grad de expunere a populației. În aglomerări, cel puțin 50 % din stații ar trebui să se afle în zonele suburbane.

^(b) Se recomandă o stație la 25 000 km² în zonele cu topografie complexă.

- II. Numărul minim de puncte de prelevare pentru măsurări fixe pentru zonele și aglomerațiile care doresc atingerea obiectivelor pe termen lung

Numărul de puncte de prelevare pentru ozon trebuie, în combinație cu celelalte mijloace de evaluare suplimentară, cum sunt modelizarea calității aerului și măsurările dioxidului de carbon în același amplasament, să fie suficiente pentru a examina tendința poluării cu ozon și pentru a verifica respectarea obiectivelor pe termen lung. Numărul de stații amplasate în aglomerări și în alte zone poate fi redus la o treime din numărul specificat în secțiunea I. În cazul în care informațiile provenite de la stațiile de măsurări fixe sunt singura sursă de informație, trebuie menținută cel puțin o stație de monitorizare. În cazul în care, în zonele în care se efectuează o evaluare suplimentară, rezultatul este că nu mai există nici o stație în zona respectivă, coordonarea cu numărul de stații din zonele învecinate trebuie să asigure o evaluare corespunzătoare a concentrațiilor de ozon în raport cu obiectivele pe termen lung. Numărul de stații de fond rural trebuie să fie de 1 la 100 000 km².

ANEXA VI

MĂSURĂRILE SUBSTANȚELOR PRECURSOARE ALE OZONULUI

Obiective

Principalele obiective ale acestor măsurări sunt analizarea oricărei tendințe a precursorilor ozonului, verificarea eficienței strategiilor de reducere a emisiilor, verificarea coerenței inventarelor de emisii, precum și contribuția la asocierea dintre sursele de emisii și concentrația poluării.

Un scop suplimentar este promovarea înțelegerii modului de formare a ozonului și a proceselor de dispersie a precursorilor, precum și aplicarea modelelor fotochimice.

Substanțe

Măsurarea substanțelor precursorare ale ozonului trebuie să cuprindă cel puțin oxizii de azot și compușii organici volatili (COV) relevanți. În continuare, se prezintă o listă a compușilor organici volatili pentru care se recomandă efectuarea acestor măsurări.

	1-Butenă	Izopren	Etil benzen
Etan	trans-2-Butenă	n-Hexan	m + p-Xilen
Etilenă	cis-2-Butenă	i-Hexan	o-Xilen
Acetilenă	1,3-Butadienă	n-Heptan	1,2,4-Trimet. Benzen
Propan	n-Pentan	n-Octan	1,2,3-Trimet. Benzen
Propenă	i-Pentan	i-Octan	1,3,4-Trimet. benzen
n-Butan	1-Pentenă	Benzen	Formaldehidă
i-Butan	2-Pentenă	Toluen	Toate hidrocarburile fără metan

Metode de referință

Metoda de referință prevăzută de Directiva 1999/30/CE ⁽¹⁾ sau în legislația comunitară ulterioară se aplică pentru oxizii de azot.

Fiecare stat membru trebuie să informeze Comisia cu privire la metodele pe care le utilizează pentru a preleva și măsura COV. Comisia trebuie să realizeze comparații între metode cât mai curând posibil și să analizeze posibilitatea de a stabili metode de referință pentru prelevarea și măsurarea precursorilor, în vederea ameliorării posibilității de comparare și a preciziei măsurărilor pentru revizuirea prezentei directive în conformitate cu articolul 11.

Amplasarea

Măsurările ar trebui efectuate în special în zonele urbane și suburbane în orice amplasament de monitorizare instituit în conformitate cu cerințele din Directiva 96/62/CE și considerate corespunzătoare din punctul de vedere al obiectivelor de monitorizare menționate anterior.

(1) JO L 163, 29.6.1999, p. 41.

ANEXA VII

OBIECTIVELE PRIVIND CALITATEA DATELOR ȘI COMPILAREA REZULTATELOR EVALUĂRII CALITĂȚII AERULUI

I. Obiectivele privind calitatea datelor

Obiectivele privind calitatea datelor, pentru gradul admis de incertitudine a metodelor de evaluare și perioadei minime de timp, precum și a capturii datelor de măsurare, se stabilesc pentru a orienta programele de asigurare a calității.

	Pentru ozon, NO și NO ₂
Măsurări fixe în mod continuu	
Gradul de incertitudine a măsurărilor individuale	15 %
Captura minimă de date	90 % în timpul verii 75 % în timpul iernii
Măsurări orientative	
Gradul de incertitudine a măsurărilor individuale	30 %
Captura minimă de date	90 %
Perioada minimă de timp	> 10 % în timpul verii
Modelizare	
Gradul de incertitudine	
Medii pe 1 oră (în timpul zilei)	50 %
Maximum zilnic calculat pe 8 ore	50 %
Estimare obiectivă	
Gradul de incertitudine	75 %

Gradul de incertitudine (într-un interval de încredere de 95 %) a metodelor de măsurare se va evalua în conformitate cu principiile din „Ghidul privind exprimarea gradului de incertitudine în efectuarea măsurării” (ISO 1993) sau în conformitate cu metodologia ISO 5725-1 „Acuratețea (exactitatea și precizia) metodelor de măsurare și a rezultatelor” (1994) sau în conformitate cu alte metodologii echivalente. Procentele gradului de incertitudine din tabel sunt indicate pentru măsurările individuale, a căror medie se calculează pentru perioada de calcul a valorilor țintă și a obiectivelor pe termen lung, într-un interval de încredere de 95 %. Gradul de incertitudine a măsurărilor fixe în mod continuu trebuie interpretată ca fiind aplicabilă în regiunea în care se înregistrează concentrația utilizată pentru pragul corespunzător.

Gradul de incertitudine pentru modelizare și pentru estimarea obiectivă se definește ca deviația maximă a nivelurilor concentrațiilor măsurate și calculate, pe perioada de calcul a pragului corespunzător, fără a lua în considerare cronologia evenimentelor.

„Perioada de timp” se definește ca procentul de timp considerat pentru stabilirea valorii prag în care se măsoară nivelul poluantului.

„Captura datelor” se definește ca raportul dintre timpul în care instrumentul produce date valabile și timpul în care se calculează parametrul statistic sau valoarea cumulată.

Cerințele pentru înregistrarea minimă de date și perioada de timp nu includ pierderile de date datorate calibrării de rutină sau întreținerii normale a instrumentarului.

II. Rezultatele evaluării calității aerului

Următoarele informații ar trebui compilate pentru zonele sau aglomerările în care se utilizează alte surse decât măsurarea pentru a completa informațiile obținute prin măsurare:

- o descriere a activităților de evaluare desfășurate;
- metodele specifice utilizate, făcându-se trimitere la descrierea metodei;

- sursele de date și de informații;
- o descriere a rezultatelor, inclusiv a gradului de incertitudine, și, în special, a mărimii suprafeței din cadrul zonei sau a aglomerației în care concentrațiile depășesc obiectivele pe termen lung sau valorile țintă;
- pentru obiectivele pe termen lung sau valorile țintă al căror scop constă în protecția sănătății umane, populația care ar putea fi expusă la concentrații care depășesc pragul.

În cazul în care este posibil, statele membre ar trebui să compileze hărți care înfățișează distribuția concentrațiilor în cadrul fiecărei zone și aglomerații.

III. Standardizare

Pentru ozon, volumul trebuie standardizat în următoarele condiții de temperatură și presiune: 293 K, 101,3 kPa. Pentru oxizii de azot, se aplică standardizarea stabilită de Directiva 1999/30/CE.

ANEXA VIII

METODA DE REFERINȚĂ PENTRU ANALIZA OZONULUI ȘI CALIBRAREA INSTRUMENTELOR DE MĂSURARE A NIVELULUI DE OZON**I. Metoda de referință pentru analiza ozonului și calibrarea instrumentelor de măsurare a nivelului de ozon**

- Metoda de analiză: metoda fotometrică cu UV (ISO FDIS 13964);
- Metoda de calibrare: fotometrul de referință cu UV (ISO FDIS 13964, VDI 2468, B1.6).

Această metodă este standardizată de Comitetul European pentru Standardizare (CEN). După ce acest comitet publică standardul relevant, metoda și tehnicile descrise vor constitui metoda de referință și de calibrare din prezenta directivă.

Un stat membru poate utiliza, de asemenea, orice altă metodă cu privire la care poate demonstra că duce la rezultate echivalente cu cele ale metodei menționate anterior.

II. Tehnica de modelizare de referință pentru ozon

Tehnicile de modelizare de referință nu se pot specifica în prezent. Orice modificare în vederea adaptării acestui aspect la progresul științific și tehnic se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13 alineatul (2).
